

הקפה היה פושר וכמוהו המוצגים, בתצוגה

אופנת שר

— אשר האורך הקודם עוד יכול היה להסתיר מה שלא בסדר אצלן. הברכיים קיבלו חופש ויספגו, אחרי הרבה שנים, מעט שמש ואחיר; ואילו החצאיות יהיו גזורות בקו אלכסוני ועשויות ממשי או מאורגאנוזה. הצבע השולט באופנת-האביב מזכיר את אופנת הבגדים התחתונים — הכל ורוד. גם צבע הקלמנטינה שאינו מתאים לרוב הנשים, הוא באופנה.

מה שקורה באופנת הנעליים — אשר הוצגו עלידי סלון מרה — אי אפשר היה לראות בדיוק. הן הוסתרו, כרגיל, עלידי הראשים הקרחים שבשורה הראשונה. אלה שהצליחו לראות, אמרו שזה בסדר: סוליות ועקבים עוד יש, ברוך השם. מרוב נימנום (או סקרנות), לא הרגיש איש מהנוכחים בגבר ממושקף, שמד ומאובק, שהציץ לרגע לאולם ונמלט מיד עם אשתו לקומה העליונה. ההומריסטן ארט בוכהאלר — שחזר באותו ערב ממחנה הארכיאולוגים

אוטנסוסר, מנהל המלון. הלב התכוץ מהזלזול הבלתי מוצדק, ממי נו סבל המנהל הישראלי גם מפי צופים נוספים. אחד המלצרים, אדם בעל מצפון, היה עצוב מאוד: "כל הכבוד למיסטר פאני לה, המנהל האמריקאי; אבל זר הפרחים שזיחה שמרת נתנה לו, מגיע דהקא לאוטני סוסר. עוד לא מכירים אותו כאן, מפני שהוא סוסי-העבודה הצנוע במלון". המנהל המקופח גילה אחר-כך, מה מסוגל שבוע ההרצה של שרתון לעולל לבן-אדם שהיה פעם בריא. משך השבוע הוא ישן רק שעתים, איבד את כל מה שהצליח להוסיף למישקלו, בעת שניהל את מלון רמת-אביב, ושכח אפילו בו כמה היה.

עם מאיריין בקוריאה
מי שהיה מעוניין בשמלות שהוצגו בתצוגה, יכול היה להיחזק כי בעונה

ציארלסטון

אופנת שנות העשרים חוזרת. שמלה דו-חלקית זו, בסיגנון הציארלסטון בצבע מנדרינה, מודגמת על ידי ג'ון — הדוגמנית הדרוסי-אפריקאית. אביזר בלתי-נפרד מסמלה זו: היא פית סיגריה ארוכה ואלגנטית.

הקפה הפושר, המוגש כמלון שרתון, אינו אולי הטוב שבעולם, אבל חדרי הנוחיות שם הם בסדר גמור. אף אחד במלון לא יוציא הגה מפיו אם מישו יכנס לחדרי הנוחיות, וישתמש שם בליטר מיי סבוך ריחני, או ינגב את ידיו ב-30 מטר של המגבת, הנמצאת בתנועת מסלול מתמדת. באחירה מרחחת דומה, על מסלול אולם העצמאות של המלון, זחלו השבוע באי-

פעם אפשר היה להיות סנובים רק בנד או באכזיה; מעתה המילה האחרונה בשטח זה, הוא המלון החדיש הזה. לכן קילקלו הרבה מכששות את מנוחת יום השבת של בעליהן, הכריחו אותם למחוא כף בכוח לביקני מנוקד אשר חשף את המתנניח דקות, שהביאה איתה הדוגמנית ג'ון מדרוס-אפריקה. גם לרגליים של זיחה שמרת, עוד הרחיבו עוז למחוא; אך בפעם השלישית נמאס להם, ותחת ממלכת השמיים על כל מאורותיה — אותה בנה הצייר ז'אן דוד על התיקרה — מצאו גברים רבים את השלחה בנימנום מתקתק, כשרק נשותיהם, חברות ויצי ברובן, ערות בעל כורחן, כדי לדעת מה לרכל כשידובר על התצוגה בחברה הגבוהה.

רק פעם אחת הקיצו הבעלים בבהלה, לקול התשוואות הנשיות — כששמלת צ'ארלסטון בצבע מנדרינה ריחפה כימעט מעליהם. ואין פלא שהרגם באופנת שנות העשרים, זכה לפופולריות הרבה ביותר: מר-בית הנוכחות נזכרו בתקופה היפה ביותר בחייהן, לפני כארבעים שנה.

הערב היה אומנם מאורגן להפליא, אבל בשביל הגברים, התחיל הערב עם ההגרות, כשתיומורת מנדלכאום השתתקה, סוף-סוף. גבר צנום, שלא חילק קפה והתרוצץ בין השולחנות הרגיו את כל הצופות שלא היו שקועות בחלום של שנות העשרים שלהן. "הטיפוס הזה לא מרגיש שהוא מסתייג", צחחה חברת ויצי קרה ושופעת-שומן. היא נחנקה מן הקרם כשמלצר מפוטר מדן לחש לה, כי האישי אינו אלא מיסטר

אולם העצמאות
 המרחח של מלון שרתון, בו נערכה תצוגת-האופנה של בית-האופנה איחניר, שפתחה את תצוגות-האביב. על המסלול במרכז האולם, באורך 35 מטר, מדג תלבושות בשם נער אולי שם תלבושת-המציאה אנשים פתו פרנק חלף כאן? עם מה שמה, במדבר יהודה — היה סבור, כנראה, למר-אה הטיפוסים כאלום, שדי לו במוצגים ארכיאולוגים ליום אחי. ידיו, צלם-העתור גות מינהרד פרנק חלף, שחילק לכל מי שחשב שיש לו סיכויים אצלה, כרטיס-יב